

[Bernhard Baunsgaard.]

i hvert fald ikke argumentere, forekommer det mig, som den socialdemokratiske ordfører gjorde det, der talte om, at vi havde det store radioråd, for jeg bliver nødt til at minde om, at det eneste, der i så tilfælde ville ske, var, at medarbejderne i Danmarks radio ville ikke få repræsentanter i radiorådet og lytterne og seerne ville få to mindre. Antallet af politikere i radiorådet vil blive det samme efter den nye lov som efter den gældende.

Men der er ét punkt i hr. K. Helveg Petersens forslag, som den radikale gruppe støtter fuldt ud, og de oplysninger, som ministeren gav heroppefra for et øjeblik siden, understreger kun, at den radikale gruppe i sin tid, da vi vedtog loven, så helt rigtigt på dette punkt; det drejer sig om disse nye lokale råd, radioråd, programråd, eller hvad man vil kalde dem. Amdradsforeningen er usikker over for, hvordan det skal ske; jeg kan kun sige, at jeg forstår fuldt ud denne usikkerhed, og jeg udtalte i sin tid på samtlige radikales vegne, at vi havde den største skepsis angående denne del af loven. Jeg tror, jeg brugte udtrykket, at det var en af de kameler, vi var nødt til at sluge, hvis vi ville have andre ting igennem — og jeg pegede her ikke mindst på ankenævnet.

Jeg må sige, at det forekommer mig endnu mindre betryggende, at ministeren giver den oplysning, at der endnu ikke mellem ministerium og amtdradsforening har fundet møder sted om, hvordan det egentlig skal fungere. Det vil sige, at man endnu i dag, 14 dage før loven træder i kraft, ikke har holdt de nødvendige møder om, hvordan man skal få det til at fungere, og jeg kan kun sige, at jeg vil meget gerne støtte et forslag om at lade denne del af loven vente med at træde i kraft, indtil man dog ved, hvordan det hele skal fungere. Jeg ikke alene frygter for, at medlemmerne af disse lokale radioråd vil blive frustrerede, fordi man ikke har givet dem et rigtigt arbejdsområde, hvor de kan tage noget som helst ansvar, men jeg frygter også for, man i høj grad kan ende i noget, der ligner kaos, når man så sent ikke ved, hvad man egentlig ville med denne del af den nye radiolov.

Melchior (CD):

Centrum-demokraternes medlemmer af

dette ting står temmelig delt i stillingen til det første af de to her foreliggende forslag, nemlig det konservative forslag om ophævelse af eneretten til radiospredning. Der findes nogen sympati for dette mere liberale synspunkt, at adgangen til radio- og billedspredning skal være friere, end den er i øjeblikket, omendskønt jeg personlig gættér på, at når de praktiske vanskeligheder i udvalgsbehandlingen vil tårne sig op i form af økonomiske og andre konsekvenser, da vil den halvdel af min gruppe, som kunne tænke sig at støtte dette forslag, nok skrumpet noget ind.

Men det er givet, at nogen sympati kan man have. Der er vel ingen grund til at undlade i dag at nævne salig Radio Mercur, om hvilken jeg har den opfattelse, at dens eksistens fik nogen indflydelse på radiospredningen i dette land; jeg venter, det senere i runden her bliver modsagt, men det er min opfattelse, at den var med til at folkeliggøre radioprogrammerne, popularisere, hvis man vil sige det på den måde, men jeg forstår altså dette ord, også når vi bruger det i fremmedordets form, som noget positivt.

Man kunne også lege med den tanke måske at liberalisere selve radiospredningsområdet, men ikke tv-området. Jeg tror ikke, at Danmark har talentmasse end ikke til nogen form for program 2 i et monopoliseret eller frit tv. Jeg tror i det hele taget, at Danmark er for lille til sammenlignelighed med et antal af de lande, man sammenligner med, for lille i menneskemasse, for lille i geografisk afstand og også til en vis grad for lille i økonomisk kapacitet.

Der er talt her om en nordisk kanal, som der arbejdes med inden for Nordisk Råd. På vort partis valgprogram havde vi faktisk medtaget muligheden af en europæisk kanal 2. Det er jo således, at selv når vi sender svenske og norske programmer i tv her i dette land, tekster vi til dansk. Det er et omstridt spørgsmål; fordi man hører til dem, der har let ved at forstå de skandinaviske brodermål, skal man jo ikke tænke ringe om dem, der altså ikke har let ved at forstå dem, og det er vel nok nødvendigt at fortsætte, siden man fortsætter. Men når man alligevel skal tekste, ville der være noget både logisk og konsekvent i, at den eventuelle tænkte internationale kanal kan udvides til foruden de skandinaviske lande